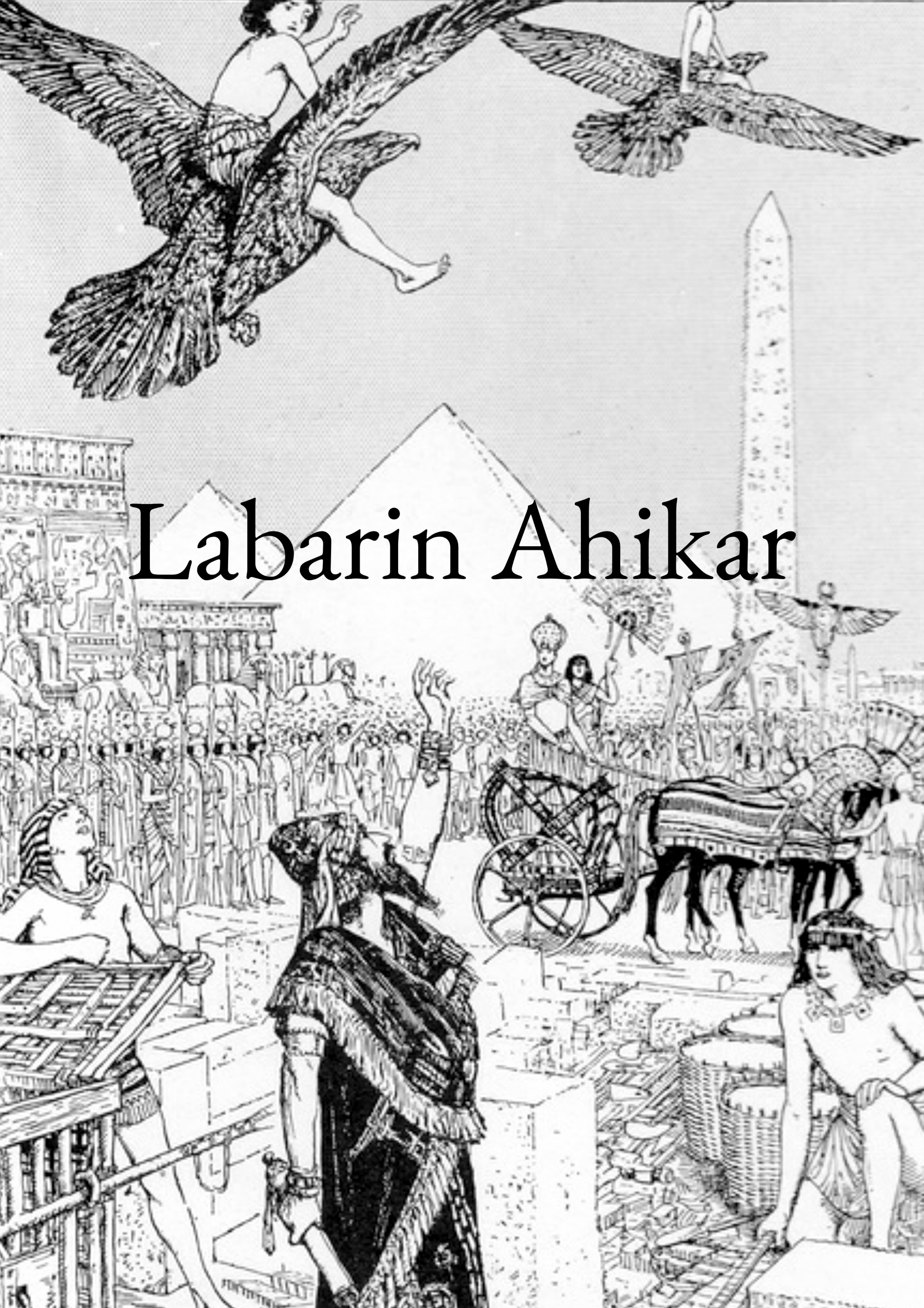

Labarin Ahikar

GABATARWA

Muna da a cikin Labarin Ahikar daya daga cikin tsoffin tushen tunani da hikimar dan Adam. Ana iya gano tasirinsa ta hanyar tatsuniyoyi na mutane da yawa, gami da Kur'ani, da Tsohon Alkawari da Sabon Alkawari.

Wani mosaic da aka samu a Treves, Jamus, wanda aka kwatanta a cikin masu hikima na duniya halin Ahikar. Ga tatsuniyar sa kala-kala.

Kwanan wannan labarin ya kasance batun tattaunawa mai ma'ana. A ƙarshe masana sun fadi game da ƙarni na farko lokacin da aka tabbatar da su cikin kuskure ta hanyar ainihin labarin da ya bayyana a cikin papyrus Aramaic na 500 B. C. a cikin kango na Elephantine.

Tabbas labarin almara ne ba tarihi ba. Haƙiƙa mai karatu na iya saninsa a ƙarin shafuffukan Daren Larabawa. An rubuta shi da kyau, kuma labarin da ke cike da ayyuka, dabaru, da ƙunƙuntaccen tserewa yana riƙe da hankali ga na ƙarshe. 'Yancin hasashe shine mafi kyawun mallaka na marubuci.

Rubutun ya kasu kashi hudu: (1) Labarin; (2) Koyarwar (jerin Misalai na ban mamaki); (3) Tafiya zuwa Masar; (4) Misalai ko Misalai (wanda Ahikar yake kammala karatun dan uwansa da ya yi kuskure).

BABI 1

Ahikar, Grand Vizier na Assyria, yana da mata 60 amma yana son ba shi da ɗa. Don haka ya ɗauki ɗan'uwansa. Yana cike da hikima da ilimi fiye da abinci da ruwa.
1 Labarin Haikar Mai Hikima, Wazirin Sarki Sennakerib, da Nadan ɗan 'yar'uwar Haikar mai hikima.
2 Akwai wani Basarake a zamanin sarki Sennakerib ɗan Sarhadum, Sarkin Assuriya da Nineba, wani mutum mai hikima mai suna Haikar, wanda shi ne Vizier na sarki Sennakerib.
3 Yana da tarar dukiya, da dukiya mai yawa, ya kasance kwararre, mai hikima, masanin falsafa, a fannin ilimi, da ra'ayi, da mulki, ya auri mata sittin, ya gina wa kowaccensu katafaren gida.
4 Amma duk da haka ba shi da ɗa. daga cikin wadannan matan, wanda zai iya zama magajinsa.
5 Saboda haka ya yi baƙin ciki ƙwarai, sai wata rana ya tara masu ilmin taurari, da malamai, da bokaye, ya bayyana musu halin da yake ciki da kuma abin da yake bakarare.
6 Suka ce masa, "Tafi, ka miƙa wa gumaka hadaya, ka roƙe su su ba ka ɗa namiji.
7 Ya yi yadda suka faɗa masa, ya miƙa hadayu ga gumaka, ya roƙe su, ya roƙe su da roƙo da roƙo.
8 Ba su amsa masa ko ɗaya ba. Ya tafi yana baƙin ciki da baƙin ciki, yana tafiya da ɓacin rai.
9 Sai ya komo, ya roƙi Allah Maɗaukaki, ya gaskata, yana roƙonsa da zafi a zuciyarsa, yana cewa, 'Ya Allah Maɗaukaki, Ya Mahaliccin sammai da ƙasa, Ya Mahaliccin dukan halitta!
10 Ina roƙonka ka ba ni ɗa, domin in ta'azantar da shi domin ya kasance a wurina, ya rufe idanuna, ya binne ni.
11 Sai wata murya ta zo masa tana cewa, 'Tun da yake ka dogara da gumaka da farko, ka miƙa musu hadayu, saboda haka za ka dadɗe ba haihuwa.
12 Amma ka ɗauki Nadan ɗan 'yar'uwarka, ka maishe shi ɗanka, ka koya masa iliminka da kyakkyawar tarbiyyarka, sa'ad da ka mutu zai binne ka.'
13 Sa'an nan ya ɗauki Nadan ɗan 'yar'uwarsa, yana ɗan shayarwa. Kuma ya ba da shi ga ma'aikatan jinya takwas, don su shayar da shi, su ba shi girma.
14 Suka rene shi da abinci mai kyau, da nagartaccen horo, da tufafin alharini, da shunayya, da ja. Kuma ya zauna a kan gadaje na alharini.
15 Sa'ad da Nadan ya girma, ya yi tafiya, yana harba kamar itacen al'ul, ya koya masa kyawawan halaye, da rubutu, da kimiyya, da falsafa.
16 Bayan kwanaki da yawa sarki Sennakerib ya dubi Haikar, ya ga ya tsufa ƙwarai, ya kuma ce masa.
17 'Ya kai abokina mai daraja, gwanina, amintaccena, mai hikima, mai mulki, da sakatarena, da mataimakina, da shugabana, da shugabana. Lalle ne kai, kã rãyu, kuma kã yi nauyi da shēkaru. kuma lallai tafiyarka daga duniyar nan ta kusa.
18 Ka faɗa mini wanda zai sami matsayi a hidimata bayanka. Sai Haikar ya ce masa, 'Ya ubangijina, ka dawwama kan ka har abada! Akwai Nadan dan kanwata, na maida shi yaro na.
19 Na kuma rene shi, Na koya masa hikimata da ilimina.
20 Sai sarki ya ce masa, "Ya Haiƙr! Ka zo mini da shi, in gan shi, kuma idan na same shi daidai, to, ka sanya shi a matsayinka. Za ka yi tafiyarka, ka huta, ka yi sauran rayuwarka cikin kwanciyar hankali.'
21 Sai Haikar ya tafi ya gabatar da Nadan ɗan ƙanwarsa. Kuma ya yi mubaya'a da yi masa fatan mulki da girma.
22 Ya dube shi, ya yaba shi, ya yi murna da shi, ya ce wa Haikar, "Wannan ɗanka ne, ya Haikar? Ina rokon Allah ya kiyaye shi. Kamar yadda ka bauta wa ni da mahaifina Sarhadum, haka yaronka zai bauta mini, ya cika alƙawarina, da bukatu na, da sha'anina, domin in girmama shi, in sa shi mai iko sabili da kai.'
23 Sai Haikar ya yi wa sarki sujada, ya ce masa, "Ranka ya daɗe, ya ubangijina sarki, har abada abadin! Ina rokonka ka yi hakuri da yarona Nadan ka gafarta masa kurakuransa domin ya bauta maka yadda ya dace.
24 Sa'an nan sarki ya rantse masa cewa zai sa shi mafi girman abin da yake so, da mafi girman abokansa, kuma zai kasance tare da shi da girma da girma. Kuma ya sumbaci hannuwansa ya yi bankwana da shi.
25 Ya ɗauki Nadan. Dan 'yar uwarsa tare da shi, ya zaunar da shi a falo, ya yi ta koya masa dare da rana, har ya cika shi da hikima da ilimi fiye da abinci da ruwa.

BABI 2

"Malauci Richard's Almanac" na zamanin d ¯ a. Dokokin dawwama na halayen ɗan adam game da kuɗi, mata, sutura, kasuwanci, abokai. Ana samun karin magana musamman masu ban sha'awa a cikin ayoyi 12,

17, 23, 37, 45, 47. Kwatanta aya ta 63 da wasu daga cikin izgili na yau.
1 Kamar haka ya sanar da shi, ya ce: "Yã ɗãna! ka ji maganata, ka bi shawarata, ka tuna abin da zan ce.
2 Ya ɗana! Idan ka ji magana, to, bari ta mutu a cikin zuciyarka, kada ka bayyana ta ga wani, domin kada ta zama garwashi mai rai, ta ƙone harshenka, ta sa jikinka ya ɓaci, kuma ka sami abin zargi, ka sha kunya a gaban Allah. mutum
3 Ya ɗana! Idan kun ji labari, kada ku yada shi. Kuma idan kã ga wani abu, kada ka gaya masa.
4 Ya ɗana! Ka sauƙaƙa lafazinka ga mai saurare, kuma kada ka yi gaggawar mayar da martani.
5 Ya ɗana! Idan kun ji wani abu, kada ku ɓoye shi.
6 Ya ɗana! Kada ku kwance ƙulli a cikin hatimi, kuma kada ku kwance shi, kuma kada ku yi sako-sako da ƙulli wanda aka saki.
7 Ya ɗana! Kada ka yi kwaɗayin kyan zahiri, gama yana shuɗewa kuma yana shuɗewa, amma ambato mai girma dawwama.
8 Ya ɗana! Kada wata wauta ta yaudare ka da maganarta, har ka mutu mafi tsananin kisa, kuma ta makale ka a cikin raga har sai ka kama.
9 Ya ɗana! Kada ku yi marmarin mace mai tufa da man shafawa, wadda abin raini ne da wauta a cikin ranta. Bone ya ka, idan ka ba ta wani abu naka, ko ka yi mata abin da ke hannunka, sai ta yaudare ka da zunubi, kuma Allah Ya yi fushi da kai.
10 Ya ɗana! Kada ku zama kamar itacen almond, gama yana fitar da ganyaye a gaban dukan itatuwa, da 'ya'yan itace masu ci bayansu duka, amma ku zama kamar itacen almond, wanda yake ba da 'ya'yan itace ga dukan itatuwa, yana kuma bayansu duka.
11 Ya ɗana! Ka sunkuyar da kai kasa, kuma ka sassauta muryarka, kuma ka yi ladabi, kuma ka yi tafiya a kan tafarki madaidaici, kuma kada ka kasance wauta. Kuma kada ka ɗaga murya lokacin da kake dariya, domin da a ce da babbar murya aka gina gida, jaki zai gina gidaje da yawa kowace rana; Idan kuma da ƙwaƙƙwa ne aka kora garmar, ba za a taɓa cire garmar daga ƙarƙashin kafaɗun raƙuma ba.
12 Ya m ɗa! Cire duwatsu da mai hikima ya fi shan ruwan inabi da mai baƙin ciki.
13 Ya ɗana! Ka zuba ruwan inabinka a kaburburan adalai, Kada ka sha tare da jahilai, marasa raini.
14 Ya ɗana! ka manne da ma'abuta hikima masu tsoron Allah, kuma su kasance kamarsu, kuma kada ka kusanci jahilai, domin kada ka zama kamarsa, ka koyi tafarkunsa.
15 Ya ɗana! Idan kã sami abõki, kõ kuwa wani abõki, to, ka jarraba shi, sa'an nan kuma ka sanya shi abõkan tãrayya kuma majiɓinci. kuma kada ku yabe shi ba tare da fitina ba; Kada kuma ka ɓata maganarka da mutumin da ba shi da hikima.
16 Ya ɗana! Sa'ad da takalma ya tsaya a ƙafarka, yi tafiya da shi a kan ƙaya, kuma ka yi wa ɗanka hanya, da gidanka da 'ya'yanka, kuma ka sa jirginka ya yi armashi kafin ya hau teku da raƙuman ruwa, ya nutse, ba zai iya ba. ceto.
17 Ya ɗana! idan mawadaci ya ci maciji, sai su ce: “Da hikimarsa ce,” idan matalauci ya ci, sai jama’a su ce, “Daga yunwa”.
18 Ya ɗana! Ya wadatar da abincinka da kayanka, kuma kada ka yi kwadayin abin wani.
19 Ya ɗana! Kada ku zama maƙwabcin wawa, kada kuma ku ci abinci tare da shi, kada kuma ku yi farin ciki da masifun maƙwabtanku. Idan makiyinka ya zalunce ka, ka nuna masa alheri.
20 Ya ɗana! mutum mai tsoron Allah ka ji tsoronsa ka girmama shi.
21 Ya ɗana! jahili ya fadi ya yi tuntube, shi kuma mai hankali ko da ya yi tuntube ba a girgiza shi, kuma ko ya fadi ya tashi da sauri, idan kuma ba shi da lafiya zai iya kula da rayuwarsa. Amma ga jahili, wawa, ga cutarsa babu magani.
22 Ya ɗana! Kuma idan wani mutum ya zo maka wanda yake mafi ƙasƙanci daga gare ka, to, ka gabãta don haɗuwa da shi, sa'an nan ka tsaya a tsaye, kuma idan bai iya sãka maka ba, to Ubangijinsa zai sãka maka a kansa.
23 Ya ɗana! Kada ka kiyayi dukan ɗanka, gama sharar ɗanka kamar taki ce ga gona, kuma kamar ɗaure bakin jaka, da kuma kamar ɗauren dabbobi, da kuma kamar kulle kofa.
24 Ya ɗana! Ka hana ɗanka daga mugunta, ka koya masa ɗabi'a kafin ya tayar maka, ya sa ka zama abin raini a cikin jama'a, ka rataye kanka a tituna da ikilisiyoyin jama'a, a hukunta ka saboda mugayen ayyukansa.
25 Ya ɗana! Kada ka sami sa mai ƙaho, ko ka yi abota da maƙiyi, ko bawa mai husuma, ko baran barawo, ga dukan abin da ka yi Za su halakar da su.
26 Ya ɗana! Kada iyayenka su zage ka, kuma Ubangiji ya yarda da su. gama an ce, “Wanda ya ƙi ubansa ko mahaifiyarsa, to, ya mutu, (Ina nufin mutuwar zunubi), wanda kuma ya girmama iyayensa, zai tsawaita kwanakinsa da ransa, ya ga dukan alheri. "
27 Ya ɗana! Kada ka yi tafiya ba tare da makami ba, gama ba ka san lokacin da maƙiyin zai hadu da kai ba, don ka shirya masa.
28 Ya ɗana! Kada ku zama kamar bishiyar da ba ta da ganye wadda ba ta girma, amma ku kasance kamar itacen da aka rufe da ganyenta da rassanta; Domin wanda ba shi da mata ko ’ya’ya, abin kunya ne a duniya, suna ƙin su, kamar bishiya marar ganyaye.
29 Ya ɗana! Ku zama kamar itace mai 'ya'ya a bakin hanya, wadda duk masu wucewa ke cinye 'ya'yanta, namomin jeji kuma suna hutawa a ƙarƙashin inuwarta, suna cin ganyenta.
30 Ya ɗana! duk tunkiya da ta yawo daga tafarkinta da abokan tafiyarta ta zama abinci ga kyarkeci.
31 Ya ɗana! Kada ka ce: "Ubangijina wawa ne, ni kuma mai hikima ne," kuma kada ka bãyar da maganar jãhilci da wauta, dõmin kada a raina ka a gare shi.
32 Ya ɗana! Kada ka kasance daga bayin da ubangijinsu ke ce musu: "Ku rabu da mu," kuma ka kasance daga wadanda suke cewa: "Ku kusance mu kuma ku kusance mu."

33 Yã ɗãna! Kada ka damu bawanka a wurin abokinsa, domin ba ka san wane ne zai fi daraja a gare ka ba a karshe.
34 Ya ɗana! Kada ka ji tsõron Ubangijinka wanda Ya halitta ka, har Ya yi shiru gare ka.
35 Ya ɗana! Ka kyautata maganarka, ka kyautata harshenka; Kuma kada ka yarda abokinka ya taka ƙafarka, har ya taka ƙirjinka wani lokaci.
36 Yã ɗãna! Idan ka bugi mai hikima da kalmar hikima, za ta lulluɓe a ƙirjinsa kamar rashin kunya. amma idan ka shayar da jahilai da sanda ba zai gane ba kuma ba zai ji ba.
37 Ya ɗana! Idan ka aika mai hikima ya biya maka bukatunka, kada ka ba shi umarni da yawa, gama zai yi aikinka yadda kake so. Ka umurce shi, bã zai aikata abin da kake so ba. Idan sun aika ka kasuwanci, yi gaggawar cika shi da sauri.
38 Ya ɗana! Kada ka yi maƙiyin mutum ƙarfi fiye da kai, gama zai ɗauki ma'auninka, ya rama maka.
39 Ya ɗana! Ka gwada ɗanka da bawanka, a gabanin ka ba da kayanka a gare su, don kada su halaka su. Domin kuwa wanda yake da cikakken hannu ana kiransa mai hankali, ko da wawa ne kuma jahili ne, kuma wanda yake da komai ana kiransa talaka, jahili, ko da kuwa shi ne sarkin masu hikima.
40 Ya ɗana! Na ci ƙwanƙwasa, na haɗiye alo, ban sami wani abu mai ɗaci ba kamar talauci da rashi.
41 Yã ɗãna! Ka koya wa ɗanka rashin hankali da yunwa, domin ya sami nasara a harkokin gidansa.
42 Yã ɗãna! Kada ka koya wa jahilai harshen masu hikima, gama zai zama masa nauyi.
43 Yã ɗãna! Kada ka nuna halinka ga abokinka, don kada ya raina ka.
44 Yã ɗãna! makantar zuciya ta fi makantar idanuwa zafi, domin makantar idanu tana iya shiryarwa da kadan kadan, amma makantar zuciya ba ta shiryuwa, kuma tana barin tafarki madaidaici, kuma tana tafiya a karkace. hanya.
45 Yã ɗãna! tuntuben mutum da kafarsa ya fi tuntuben a n da harshensa.
46 Yã ɗãna! Aboki na kusa ya fi wanda yake nesa.
47 Yã ɗãna! Kyawun ya gushe amma koyo ya dawwama, duniya kuwa ta dushe ta zama banza, amma suna mai kyau ba ya zama banza, ba ya gushewa.
48 Ya ɗana! mutumin da ba shi da hutawa, mutuwarsa ta fi ransa kyau; kuma sautin kuka ya fi sautin waƙa; domin bakin ciki da kuka, idan tsoron Allah ya kasance a cikinsu, sun fi sautin waka da murna.
49 Ya ɗana! cinyar kwaɗin da ke hannunka ta fi goggo a cikin tukunyar maƙwabcinka; Kuma tunkiya kusa da ku ya fi sa mai nisa; Gwauruwar da ke hannunka ta fi ƙwaya dubu da ke tashi. Kuma talaucin da yake tarawa shine mafi alheri daga watsar da abinci mai yawa; kuma dawa mai rai ya fi mataccen zaki; kuma fam ɗin ulu ya fi fam ɗin dukiya, Ina nufin zinariya da azurfa; Gama zinariya da azurfa a ɓoye suke, an rufe su a cikin ƙasa, ba a gani; amma ulu yana tsayawa a kasuwa ana gani, kuma kyakkyawa ce ga wanda ya sa ta.
50 Yã ɗãna! ’yar arziki ta fi tarwatsewar arziki.
51 Yã ɗãna! kare mai rai ya fi mataccen talaka gara.
52 Yã ɗãna! Talakawa mai aikata abin da yake daidai ya fi mai arziki wanda ya mutu cikin zunubi.
53 Yã ɗãna! Ka kiyaye magana a cikin zuciyarka, kuma za ta yi maka yawa, kuma ka yi hattara ka tona asirin abokinka.
54 Yã ɗãna! Kada wata magana ta fito daga bakinka, sai ka yi shawara da zuciyarka. Kuma kada ku tsaya a tsakãninsu sunã husuma, dõmin daga mummuna ake yin husuma, kuma daga husuma a kan yi yãƙi, kuma daga yãƙi ake zuwa, kuma za a tilasta ka ka yi shaida. Amma ka gudu daga can ka huta.
55 Yã ɗãna! Kada ka yi tsayin daka ga wanda ya fi ka ƙarfi, amma ka samu ruhi mai haƙuri, da juriya da aiki na gaskiya, domin babu abin da ya fi haka.
56 Yã ɗãna! Kada ka ƙi abokinka na farko, domin na biyu bazai dawwama ba.
57 Yã ɗãna! Ku ziyarci matalauta a cikin wahala, kuma ku yi magana da shi a gaban Sarkin Musulmi, kuma ku yi ƙoƙari ku cece shi daga bakin zaki.
58 Yã ɗãna! Kada ka yi murna da mutuwar maƙiyinka, gama bayan ɗan lokaci kaɗan za ka zama maƙwabcinsa, kuma wanda ya yi maka ba'a, ka girmama shi, ka girmama shi, kuma ka riga ka yi gaisuwa tare da shi.
59 Yã ɗãna! Idan ruwa ya tsaya cik a sama, baƙar haka kuma ya yi fari, mur kuma ta yi zaƙi kamar zuma, Da jahilai da wawaye za su fahimta su zama masu hikima.
60 Yã ɗãna! Idan kana nufin ka zama mai hikima, ka kame harshenka daga yin ƙarya, kuma ka hana hannunka daga sata, da idanunka daga kallon mugunta. Sa'an nan kuma a ce ka mai hikima.
61 Yã ɗãna! Bari mai hikima ya buge ka da sanda, amma kada wawa ya shafe ka da zaƙi. Ka zama mai tawali'u a cikin ƙuruciyarka, za a kuwa sami ɗaukaka sa'ad da ka tsufa.
62 Yã ɗãna! Kada ku yi tsayayya da mutum a lokacin da yake da iko, ko kogi a lokacin da ya ambaliya.
63 Yã ɗãna! Kada ka yi gaggawar auren mace, gama idan ya yi kyau, sai ta ce, 'Ya Ubangiji, ka yi mini tanadi'; Idan kuma ya zama rashin lafiya sai ta yi kiyasin wanda ya yi sanadin haka.
64 Yã ɗãna! duk wanda ya kasance yana da kyau a cikin rigarsa, to a cikin maganarsa iri daya ne; Kuma wanda ya kasance yana da wata siffa a cikin rigarsa, shi ma haka yake a cikin maganarsa.
65 Yã ɗãna! Idan ka yi sata, to ka sanar da Sarkin Musulmi, ka ba shi rabo daga gare shi, domin a kubutar da kai daga gare shi, domin in ba haka ba, za ka daure da daci.
66 Yã ɗãna! Ka yi abota da mutumin da hannunsa ya ƙoshi, kuma kada ka yi abokin mutumin da hannunsa a rufe yake da yunwa.
67 Akwai abubuwa guda hudu da sarki ko rundunarsa ba za su iya aminta da su ba: zalunci daga waziri, da muguwar gwamnati, da karkatar da son rai, da zalunci kan lamarin; da abubuwa huɗu waɗanda ba za su iya ɓoye ba: masu hankali, da wawaye, da mawadata, da matalauta.

BABI 3

Ahikar ya yi ritaya daga taka rawar gani a cikin al'amuran jihar. Yakan ba da dukiyarsa ga ɗan wansa mayaudari. Anan ga labarin ban mamaki na yadda mawaƙi marar godiya ya zama mai ƙirƙira. Ƙididdigar wayo don haɗa Ahikar ya haifar da hukuncin kisa. A fili karshen Ahikar.
1 Haka Haikar ya faɗa, sa'ad da ya gama waɗannan umarni da karin magana ga Nadan ɗan ƙanwarsa, sai ya yi tunanin zai kiyaye su duka, amma bai sani ba, sai ya nuna masa gajiya da raini da ba'a.
2 Sa'an nan Haikar ya zauna a gidansa, ya ba wa Nadan duk abin da ya mallaka, da bayi, da kuyangi, da dawakai, da shanu, da duk wani abin da ya mallaka da ya samu. kuma ikon yin umarni da hani ya kasance a hannun Nadan.
3 Haikar kuwa ya zauna yana hutawa a gidansa, sai ga shi nan da nan sai Haikar ya je ya yi gaisuwa ga sarki, ya koma gida.
4 A lokacin da Nadan ya gane ikon yin umurni da hani yana hannun kansa, sai ya raina matsayin Haikar, ya yi masa ba'a, ya kuma yi ta zarge shi a duk lokacin da ya bayyana, yana cewa, 'Kawuna Haiqar yana nan a wurinsa. kuma bai san komai ba yanzu.'
5 Sai ya fara dukan bayi da kuyangi, yana sayar da dawakai da raƙuma, yana cin abinci da duk abin da kawunsa Haikar ya mallaka.
6 Da Haikar ya ga ba ya tausayin bayinsa ko mutanen gidansa, sai ya tashi ya kore shi daga gidansa, ya aika a faɗa wa sarki cewa ya warwatsa dukiyarsa da abincinsa.
7 Sai sarki ya tashi ya kira Nadan ya ce masa, "Idan Haikar yana cikin koshin lafiya, ba wanda zai mallaki kayansa, ko gidansa, ko dukiyarsa.
8 Aka ɗauke hannun Nadan daga hannun kawunsa Haikar da dukan kayansa, bai shiga ko fita ba, bai yi masa sallama ba.
9 Sai Haikar ya tuba daga wahalar da ya sha tare da Nadan ɗan ƙanwarsa, ya ci gaba da baƙin ciki.
10 Nadan kuwa yana da wani ƙane mai suna Benuzardan, sai Haikar ya ɗauke shi a madadin Nadan, ya rene shi, ya girmama shi da girma. Ya ba shi dukan abin da ya mallaka, ya naɗa shi mai mulkin gidansa.
11 Sa'ad da Nadan ya gane abin da ya faru, sai ya kama shi da hassada da kishi, sai ya fara kai ƙara ga duk wanda ya tambaye shi, yana yi masa ba'a, kawunsa Haikar, yana cewa, 'Kawuna ya kore ni daga gidansa, har ya kore ni daga gidansa, har ya kore ni. Ya fifita ɗan'uwana a kaina, amma idan Allah Maɗaukakin Sarki ya ba ni iko, zan kawo masa masifar kashewa.'
12 Nadan kuwa ya ci gaba da yin tunani a kan abin da zai sa ya tuntuɓe dominsa. Bayan ɗan lokaci sai Nadan ya juya a zuciyarsa, ya rubuta wa Akish ɗan Shah Mai hikima, Sarkin Farisa, wasiƙa yana cewa:
13 Aminci, da lafiya, da ƙarfi, da girma daga Sennakerib Sarkin Assuriya da Nineba, da mataimakinsa da magatakarsa Haikar zuwa gare ka, ya babban sarki! Bari a sami pence tsakanina da kai.
14 Sa'ad da wasiƙar nan ta zo maka, idan za ka tashi ka tafi da sauri zuwa filayen Nisrin, da Assuriya, da Nineba, zan ba da mulkin a gare ka, ba tare da yaƙi ba, ba kuwa da rundunar yaƙi ba.
15 Ya kuma rubuta wata wasiƙa da sunan Haikar zuwa ga Fir'auna, Sarkin Masar. 'Bari zaman lafiya ya kasance tsakanina da kai, ya sarki mai girma!
16 Idan a lokacin da wasiƙar nan ta zo maka, za ka tashi ka tafi Assuriya da Nineba a filin Nisrin, zan ba da mulkin a gare ka ba tare da yaƙi ko yaƙi ba.
17 Rubutun Nadan ya yi kama da na kawunsa Haikar.
18 Sa'an nan ya naɗe waɗannan haruffa biyu, ya rufe su da hatimin kawunsa Haikar. Duk da haka suna cikin fadar sarki.
19 Sa'an nan ya tafi ya rubuta wa kawunsa Haikar wasiƙa: 'Salama da lafiya ga shugabana, da sakatarena, da shugabana, Haikar.
20 Ya kai Haiƙr, idan wasiƙar ta zo maka, sai ka tara dukan sojojin da suke tare da kai, ka sa su cika tufafi da adadi, ka kawo mini su a rana ta biyar a filin Nisrin.
21 Sa'ad da ka gan ni na nufo wurinka, ka yi gaggawar sa sojojin suka tasar mini kamar maƙiyi da za su yi yaƙi da ni, gama ina tare da jakadun Fir'auna, Sarkin Masar, domin su ga ƙarfinmu. Ku ji tsoronmu, gama su maƙiyanmu ne, suna ƙinmu.'
22 Sa'an nan ya rufe takardar, ya aika wa Haikar ta hannun wani bawan sarki. Sai ya ɗauki wata wasiƙar da ya rubuta, ya shimfiɗa wa sarki, ya karanta masa, ya nuna masa hatimin.
23 Sa'ad da sarki ya ji abin da ke cikin wasiƙar, sai ya ruɗe, ya husata ƙwarai da gaske, ya ce, 'Ai, na nuna hikimata! me na yi wa Haikar da ya rubuta wa makiyana wadannan wasikun? Wannan shi ne sakamakona daga gare shi saboda amfanin da na yi masa?
24 Nadan ya ce masa, "Kada ka yi baƙin ciki, ya sarki! Kada ku yi fushi, amma mu je filin Nisrin, mu ga ko labarin gaskiya ne ko a'a.'
25 Sa'an nan Nadan ya tashi a rana ta biyar, ya kama sarki, da sojoji, da mashawarta, suka tafi jeji zuwa filin Nisrin. Sarki ya duba, sai ga! Haikar da sojoji aka jera su.
26 Da Haikar ya ga sarki yana nan, sai ya matso, ya yi ishara ga sojojin da su yi yaƙi kamar yaƙi, su yi yaƙi da sarki kamar yadda aka samu a cikin wasiƙar, bai kuwa san ramin da Nadan ya haƙa ba. shi.
27 Da sarki ya ga abin da Haikar ya yi sai ya kama shi da damuwa da firgita da damuwa, ya fusata sosai.
28 Nadan ya ce masa, "Ka ga, ya ubangijina sarki! me wannan mugun abu yayi? Amma kada ka yi fushi, kada ka yi baƙin ciki, kuma kada ka ji baƙin ciki, amma ka tafi gidanka, ka zauna a kan karagarka, kuma zan kawo maka da ɗaure da sarƙa, kuma zan kore maƙiyinka daga gare ka, ba tare da wahala ba.
29 Sarki kuwa ya koma kan karagarsa, yana tsokanar Haikar, bai yi kome ba game da shi. Sai Nadan ya je wurin Haikar ya ce masa, 'W'ALLAH, ya baffana! Lallai sarki yana murna da kai da matuƙar farin ciki, ya kuma gode maka saboda ka aikata abin da ya umarce ka.
30 Yanzu ya aike ni wurinka, domin ka kori sojoji aikinsu, ka zo wurinsa da hannuwanka daure a bayanka, da ɗaure ƙafafunka, domin jakadun Fir'auna su ga haka, sarki kuma ya zama sarki. suna tsoronsu da sarkinsu.

31 Sa'an nan ya amsa wa Haikar ya ce, 'Ji shine a yi biyayya.' Nan da nan ya tashi ya ɗaure hannuwansa a bayansa, ya ɗaure ƙafafunsa.
32 Nadan kuwa ya ɗauke shi ya tafi tare da shi wurin sarki. Da Haikar ya shiga gaban sarki sai ya yi masa sujada a kasa, ya yi fatan mulki da rai madawwami ga sarki.
33 Sa'an nan sarki ya ce, 'Ya Haikar, sakatarena, mai mulkin al'amura na, da shugabana, mai mulkin ƙasata, ka faɗa mini irin muguntar da na yi maka da ka saka mini da wannan mugun aikin.'
34 Sai suka nuna masa wasiƙun a rubuce da hatiminsa. Kuma da Haikar ya ga haka sai gaɓoɓinsa suka yi rawar jiki, harshensa ya ɗaure a lokaci ɗaya, ya kasa cewa uffan saboda tsoro; Amma ya rataye kansa ga ƙasa, ya yi bebe.
35 Da sarki ya ga haka, sai ya tabbata cewa abin daga gare shi yake, sai ya tashi nan da nan ya umarce su su kashe Haikar, su kashe wuyansa da takobi a bayan birnin.
36 Sai Nadan ya ɗaga murya ya ce, 'Ya Haiƙƙar, ya baƙar fuska! Me ya taimaka maka ka yi tunani ko ikonka a cikin abin da ka yi wa sarki?'
37 In ji mai ba da labari. Kuma sunan mai takobin Abu Samik. Sai sarki ya ce masa, 'Ya kai mai takobi! Tashi, ka tafi, ka danne wuyan Haikar a kofar gidansa, ka watsar da kansa daga jikinsa kamu dari.
38 Sai Haikar ya durƙusa a gaban sarki, ya ce, 'Ranka ya daɗe, sarki! Kuma idan ka yi nufin ka kashe ni, to, burinka ya cika. Na kuwa sani ba ni da laifi, amma mugun mutum bas ne don ya ba da labarin muguntarsa. duk da haka, ya ubangijina sarki! Ina rokonka da abokantakarka, ka yarda mai takobi ya ba da jikina ga bayina, su binne ni, su bar bawanka ya zama hadayarka.'
39 Sarki ya tashi ya umarci mai takobi ya yi masa yadda ya so.
40 Nan da nan ya umarci bayinsa su kama Haikar da mai takobi, su tafi tare da shi tsirara, su kashe shi.
41 Da Haikar ya gane lalle za a kashe shi, sai ya aika wurin matarsa, ya ce mata, "Fito, ki tarye ni, ki bar budurwai dubu su kasance tare da ke, ki sa musu riguna na shunayya da shunayya. siliki domin su yi mini kuka kafin mutuwata.
42 Ka shirya tebur domin mai takobi da barorinsa. Kuma ku haɗa ruwan inabi mai yawa, domin su sha.
43 Ta kuwa aikata dukan abin da ya umarce ta. Kuma ta kasance mai hikima, wayo, da hankali. Kuma ta haɗu duk mai yiwuwa ladabi da koyo.
44 Da sojojin sarki da mai takobi suka isa wurin, sai suka tarar an shirya teburi, da ruwan inabi, da 'ya'yan itacen marmari, suka ci suka sha har suka bugu.
45 Sai Haikar ya ware mai takobi, ban da ƙungiyar, ya ce, "Ya Abu Samik, ba ka sani ba sa'ad da Sarhadum, mahaifin Sennakerib, ya so ya kashe ka, na ɗauke ka na ɓoye ka a wani wuri har sai da na ɓoye ka. Haushin sarki ya huce ya tambaye ki?
46 Sa'ad da na kawo ka a gabansa ya yi farin ciki da kai, yanzu ka tuna da alherin da na yi maka.
47 Na sani sarki zai tuba a kaina, zai yi fushi ƙwarai da kisana.
48 Gama ni ban yi laifi ba, sa'ad da ka gabatar da ni a gabansa a fādarsa, za ka gamu da arziki mai yawa, ka sani Nadan ɗan 'yar'uwata ya yaudare ni, ya yi mini wannan mugun abu. Sarki zai tuba da kashe ni; Yanzu kuma ina da rumbu a lambun gidana, ba wanda ya san shi.
49 Ka ɓoye ni a cikinsa da sanin matata. Kuma ina da bawa a kurkuku wanda ya cancanci a kashe shi.
50 Ku fito da shi, ku sa shi a tufafina, ku umarci barorin da suka bugu su kashe shi. Ba za su san ko wane ne suke kashewa ba.
51 Ka watsar da kansa kamu ɗari daga jikinsa, ka ba da gawarsa ga bayina, su binne shi. Za ka tara dukiya mai yawa tare da ni.
52 Sa'an nan mai takobi ya yi yadda Haikar ya umarce shi, ya tafi wurin sarki ya ce masa, 'Bari kan ka ya rayu har abada'.
53 Sai matar Haiƙãr ta yi ta aika masa da abin da ya ishe shi a kowane mako, a cikin ɓõye, kuma bãbu wanda ya sani fãce ita.
54 Aka ba da labarin, aka maimaita, aka bazu a ko'ina na yadda aka kashe Haikar mai hikima, ya mutu, dukan mutanen birnin suka yi makoki dominsa.
55 Kuma suka yi kuka, kuma suka ce: "Kaitonka, yã Haƙĩr! kuma don ilmantarwa da ladabi! Abin baƙin ciki game da kai da iliminka! Ina za a sami wani irinka? Ina kuma za a sami wani mutum mai hankali, mai ilimi, mai ƙware a yin mulki, har ya kama ka, har ya cika wurinka?
56 Amma sarki ya tuba game da Haiƙr, kuma tubarsa ba ta wadatar masa da kome ba.
57 Sa'an nan ya kira Nadan ya ce masa, "Tafi, ka ɗauki abokanka, ka yi makoki da kuka don kawun ka Haikar, ka yi makoki dominsa kamar yadda aka saba yi, kana girmama shi."
58 Amma sa'ad da Nadan, wawa, jahili, mai taurin zuciya, ya tafi gidan kawunsa, bai yi kuka ba, bai yi baƙin ciki ba, bai yi kuka ba, amma ya tara marasa zuciya, masu rugujewa, ya ci, da sha.
59 Sai Nadan ya fara kama kuyangi da bayi na Haikar, ya ɗaure su, ya azabtar da su, ya yi musu gyaɗa.
60 Bai girmama matar kawunsa ba, wadda ta rene shi kamar ɗanta, amma yana so ta yi zunubi tare da shi.
61 Amma Haiƙr ya kasance a cikin buyayyar wuri, sai ya ji kukan bayinsa da maƙwabtansa, ya kuma yi godiya ga Allah Maɗaukakin Sarki, Mai jin ƙai, ya yi godiya, ya kasance yana addu'a da roƙon Allah Maɗaukaki. .
62 Sai mai takuba yakan je Haikar lokaci bayan lokaci yana tsakiyar maɓuya, sai Haikar ya zo ya roƙe shi. Kuma ya ta'azantar da shi, kuma ya yi masa fatan kubuta.
63 Sa'ad da aka ba da labari a wasu ƙasashe cewa an kashe Haikar, sarki Sennakerib, sarakuna duka suka raina sarki Sennakerib.

BABI 4

"The Riddles na Sphinx." Me ya faru da gaske Ahikar. Komawarsa.
1 Sa'ad da Sarkin Masar ya tabbatar an kashe Haikar, sai ya tashi nan da nan ya rubuta wa sarki Sennakerib wasiƙa, yana tunatar da shi a cikinta cewa, 'salama, da

lafiya, da ƙarfi, da darajar da muke yi maka musamman. Ɗan'uwana ƙaunataccena, sarki Sennakerib.
2 Ina so in gina kagara tsakanin sama da ƙasa, ina so ka aiko mini da wani mutum mai hikima, wayo daga kanka, ya gina mini shi, ka amsa mini dukan tambayoyina, domin in sami haraji da ayyukan Assuriya na shekara uku.'
3 Sa'an nan ya rufe wasiƙar, ya aika wa Sennakerib.
4 Ya ɗauka, ya karanta, ya ba wa ma'aikatansa, da manyan sarakunan mulkinsa, suka ruɗe, suka ji kunya, ya fusata ƙwarai, yana mamakin yadda zai yi.
5 Sa'an nan ya tara dattawa, da malamai, da masu hikima, da masana falsafa, da masu duba, da masu duba, da dukan waɗanda suke ƙasarsu, ya karanta musu wasiƙar, ya ce musu, 'A cikinku, wa za ku yi. Ka tafi wurin Fir'auna Sarkin Masar, ka amsa masa tambayoyinsa?'
6 Suka ce masa, "Ya Ubangijinmu sarki! Ka sani cewa a cikin mulkinka babu wanda ya san wadannan tambayoyi sai Haikar, wazirinka kuma sakatare.
7 Amma mu, ba mu da gwanintar wannan, sai dai Nadan ɗan ƙanwarsa ne, gama ya koya masa dukan hikimarsa, da iliminsa, da iliminsa. Ka kira shi zuwa gare ka, tsammaninsa ya warware wannan kulli mai tsanani.
8 Sa'an nan sarki ya kira Nadan ya ce masa, 'Duba wasiƙar nan, ka gane abin da ke cikinta. Kuma a lõkacin da Nadan ya karanta shi, ya ce: "Ya Ubangijina! Wa zai iya gina kagara tsakanin sama da ƙasa?'
9 Da sarki ya ji maganar Nadan, sai ya yi baƙin ciki da baƙin ciki mai tsanani, ya sauka daga kan karagarsa ya zauna cikin toka, ya fara kuka da makokin Haikar.
10 Ya ce: "Yã baƙin cikina! Ya Haikar, wanda bai san sirrin da kacici-kacici ba! kaitonka ya kai Haiqar! Ya malamin kasata kuma mai mulkin mulkina, a ina zan sami irinka? Ya Haikar, Malamin kasata, ina zan koma gareka? Kaitonka ya tabbata! Yaya na halaka ku! kuma naji maganar wani wawa, jahili mara ilimi, mara addini, mara namiji.
11 ahh! da sake Ah don kaina! Wane ne zai iya ba ni ka sau ɗaya kawai, ko kuwa ya zo mini da cewa Haiƙƙar yana da rai? Zan ba shi rabin mulkina.
12 Daga ina wannan ya same ni? Ah, Haikar! Domin in gan ka sau ɗaya kawai, Domin in ji daɗin kallonka da jin daɗinka.
13 ahh! Ya baƙin cikina a gare ku har abada! Ya Haikar, yaya na kashe ka! Kuma ban zauna a cikin al'amarinka ba, sai na ga ƙarshen al'amarin.
14 Sarki kuwa ya yi ta kuka dare da rana. To, da mai takobin ya ga fushin sarki da bakin cikinsa ga Haikar, sai zuciyarsa ta yi laushi gare shi, ya matso gabansa ya ce masa:
15 "Ya Ubangijina! Ka umarci bayinka su sare kaina.' Sai sarki ya ce masa: "Kaitonka, Abu Samik, menene laifinka?"
16 Kuma mai takuba ya ce masa, "Ya shugabana! Duk bawa da ya aikata saɓanin maganar ubangijinsa, za a kashe shi, na kuwa saba wa umarninka.
17 Sarki ya ce masa. "Kaitonka ya Abu Samik, da me ka aikata akasin umurnina?"
18 Sai mai takobi ya ce masa, "Ya Ubangijina! ka umarce ni da in kashe Haikar, kuma na san cewa za ka tuba a kansa, kuma an zalunce shi, kuma na boye shi a wani wuri, kuma na kashe daya daga cikin bayinsa, kuma a yanzu yana amintacce a cikin kabari. rijiya, kuma idan ka umarce ni zan kawo maka shi.
19 Sarki ya ce masa. "Kaitonka ya Abu Samik! Kun yi mini ba'a kuma ni ne ubangijinki.'
20 Mai takobin ya ce masa, "A'a, amma da ranka, ya ubangijina! Haiqar yana nan da rai da lafiya.'
21 Da sarki ya ji haka, sai ya tabbata a kan lamarin, sai kansa ya yi iyo, ya suma saboda murna, ya umarce su su kawo Haikar.
22 Sai ya ce wa mai takobin, 'Ya amintaccen bawa! Idan maganarka ta zama gaskiya, da zan arzuta ka, in ɗaukaka darajarka fiye da na abokanka.'
23 Mai takobin kuwa ya tafi yana murna har ya isa gidan Haikar. Sai ya bude kofar buyayyar, ya sauka ya tarar da Haikar a zaune yana yabon Allah da gode masa.
24 Ya ɗaga masa tsawa, ya ce, 'Ya Haiƙr, na kawo farin ciki da farin ciki da jin daɗi.
25 Sai Haikar ya ce masa, "Mene ne labari ya Abu Samik?" Kuma ya ba shi labarin Fir'auna tun daga farko har ƙarshe. Sa'an nan ya ɗauke shi ya tafi wurin sarki.
26 Da sarki ya dube shi, sai ya gan shi yana rashi, gashi kuma ya yi tsayi kamar na namomin jeji, ƙusoshinsa kuma kamar farantan gaggafa, jikinsa kuma ya ƙazantu da ƙura. kalar fuskarsa ta chanja ta shude kuma yanzu ta zama kamar toka.
27 Kuma a lõkacin da sarki ya gan shi, sai ya yi baƙin ciki a kansa, kuma ya tashi nan da nan, ya rungume shi, ya sumbace shi, kuma ya yi kuka a kansa, ya ce: "Gõdiya ta tabbata ga Allah! Wane ne ya komar da kai gare ni.
28 Sai ya ta'azantar da shi, ya ƙarfafa shi. Kuma ya tuɓe rigarsa, ya sa wa mai takobi, ya yi masa rahama, ya ba shi dukiya mai yawa, ya hutar da Haiƙr.
29 Sai Haikar ya ce wa sarki, 'Ranka ya daɗe, ka rayu har abada. Wadannan su ne ayyukan 'ya'yan duniya. Na raina mini itacen dabino domin in dogara a kai, sai ta karkata gefe, ta jefar da ni.
30 Amma ya Ubangijina! Tun da na bayyana a gabanka, kada ka damu da zalunce ka. Kuma sarki ya ce masa: 'Albarka tā tabbata ga Allah, wanda ya yi maka jinƙai, kuma ya sani an zãlunce ka, kuma ya cece ka, kuma ya cece ka daga kashe ka.
31 Amma ka tafi wanka mai dumi, ka aske kanka, ka yanyanke farce, ka canza tufafinka, ka shagala har tsawon kwana arba'in, domin ka kyautata ma kanka, ka kyautata yanayinka da launin fuskarka. Mai yiwuwa ya dawo gare ka.'
32 Sa'an nan sarki ya tuɓe rigarsa mai tsada, ya sa Haikar, sai Haikar ya yi godiya ga Allah, ya yi wa sarki sujada, ya koma gidansa yana murna da farin ciki, yana yabon Allah Maɗaukaki.
33 Mutanen gidansa suka yi murna tare da shi, da abokansa, da duk waɗanda suka ji yana da rai kuma.

BABI 5

An nuna wa Ahikar wasiƙar "kacici-kacici". Yaran kan
gaggafa. Hawan "jirgin sama" na farko. Tashi zuwa
Masar. Ahikar, kasancewarsa mutum mai hikima kuma
yana da raha. (Aya ta 27).
1 Ya yi yadda sarki ya umarce shi, ya huta har kwana
arba'in.
2 Sa'an nan ya tuɓe rigarsa ta gayu, ya tafi wurin sarki
tare da barorinsa a baya da shi, yana murna da murna.
3 Amma da Nadan ɗan ƙanwarsa ya gane abin da ke
faruwa, sai tsoro ya kama shi, ya firgita, bai san abin da
zai yi ba.
4 Da Haikar ya ga haka sai ya shiga gaban sarki ya
gaishe shi, ya amsa gaisuwar, ya zaunar da shi gefensa,
ya ce masa.
'Ya masoyina Haikar! Ku dubi wasiƙun da Ubangiji
Sarkin Masar ya aiko mana, bayan ya ji an kashe ku.
5 Sun tsokane mu, sun ci mu da yaƙi, Jama'ar ƙasar da
yawa sun gudu zuwa Masar saboda tsoron harajin da
Sarkin Masar ya aiko mana.
6 Sai Haikar ya ɗauki takardar ya karanta ya fahimci
abin da ke cikinta.
7 Sai ya ce wa sarki. 'Kada ka yi fushi, ya ubangijina!
Zan tafi Masar, in mayar wa Fir'auna amsoshin, in ba shi
wannan wasiƙar, in ba shi amsar haraji, in komar da
dukan waɗanda suka gudu. Zan kunyatar da maƙiyanka
da taimakon Allah Maɗaukaki, da farin cikin mulkinka.
8 Da sarki ya ji wannan magana daga bakin Haikar, sai
ya yi murna da farin ciki ƙwarai, zuciyarsa kuwa ta buɗe,
ya nuna masa tagomashi.
9 Sai Haikar ya ce wa sarki, "Ka yi mini jinkiri kwana
arba'in domin in yi la'akari da wannan tambaya, in
kuma gudanar da ita. Kuma sarki ya halatta wannan.
10 Sai Haikar ya tafi gidansa, ya umarci mafarauta su
kama masa gaggafa guda biyu, suka kama su, suka kawo
masa, ya umarci masu saƙa da igiya su saƙa masa igiya
biyu na auduga, kowannensu. Tsawon su kamu dubu
biyu, ya sa aka kawo masassaƙa, ya umarce su da su yi
manyan akwatuna biyu, suka yi haka.
11 Sa'an nan ya ɗauki yara ƙanana biyu, ya yi ta yin
hadaya da 'yan raguna kowace rana, yana kiwon gaggafa
da samari, yana sa yara maza su hau bayan gaggafa, ya
ɗaure su da ƙulli mai ƙarfi, ya ɗaure igiyar a ƙafafu. na
gaggafa, kuma a bar su su yi ta yin sama kaɗan kaɗan a
kowace rana, har tsawon kamu goma, har sai sun saba,
kuma aka koya musu. Kuma suka yi tsayin tsayin igiyar
har suka isa sama; yaran suna kan bayansu. Sa'an nan ya
jawo su zuwa ga kansa.
12 Kuma a lõkacin da Haiƙr ya ga burinsa ya cika, sai ya
umurci yara maza cewa, idan an ɗauke su zuwa sama, su
yi ihu, ya ce:
13 "Ku kawo mana yumbu da dutse, mu gina wa sarki
Fir'auna kagara, gama muna zaman banza.
14 Kuma Haƙĩr bai kasance yana horar da su ba, kuma
yana yi musu gargaɗi, sai sun kai ga iyakar iyawa.
15 Sa'an nan ya bar su ya tafi wurin sarki, ya ce masa,
'Ya shugabana! An gama aikin bisa ga sha'awar ku. Ka
tashi tare da ni domin in nuna maka abin al'ajabi.'
16 Sai sarki ya tashi ya zauna tare da Haikar, ya tafi
wani wuri mai faɗi, ya aika aka kawo gaggafa da yara
maza, sai Haikar ya ɗaure su, ya bar su cikin iska har
tsawon igiyoyin, suka fara ihu. ya koya musu. Sa'an nan
ya jawo su zuwa gare shi, ya sanya su a wurarensu.
17 Sai sarki da waɗanda suke tare da shi suka yi mamaki
ƙwarai da gaske. Ya ku girman kan mulki na! zuwa
Masar, ku amsa tambayoyin Fir'auna, Ku yi nasara da
shi da ƙarfin Allah Maɗaukaki.'
18 Sa'an nan ya yi bankwana da shi, ya kwashi
rundunarsa, da sojojinsa, da samari, da gaggafa, ya tafi
cikin mazaunan Masar. Da isowarsa, ya juya ya nufi
ƙasar sarki.
19 Sa'ad da Masarawa suka gane Sennakerib ya aiki
wani mutum daga cikin fādarsa don ya yi magana da
Fir'auna, ya amsa masa tambayoyinsa, sai suka kai labari
wurin sarki Fir'auna, sai ya aiki manyan mashawartansa
su kawo shi gabansa. .
20 Ya zo ya shiga gaban Fir'auna, ya yi masa sujada
kamar yadda ya dace a yi wa sarakuna.
21 Kuma ya ce masa: "Ya Ubangijina sarki! Sarki
Sennakerib ya gaishe ka da yalwar salama da ƙarfi da
girma.
22 Ya aiko ni, ina ɗaya daga cikin bayinsa, domin in
amsa muku tambayoyinku, in cika nufinku, gama ka
aika in nemi mutumin da zai gina maka kagara a
tsakanin sarki. sama da ƙasa.
23 Da taimakon Allah Maɗaukaki, da tagomashinka, da
ikon ubangijina sarki, zan gina maka yadda kake so.
24 Amma ya ubangijina sarki! Abin da ka faɗa a cikinta
game da harajin Masar har shekara uku, gama mulkin
yana da ƙarfi sosai, idan ka ci nasara, hannuna kuma ba
shi da gwanintar amsa maka, sa'an nan ubangijina sarki
zai aiko maka da sarki. harajin da ka ambata.
25 Idan kuwa na amsa muku tambayoyinku, sai ku aika
da abin da kuka faɗa wa ubangijina sarki.
26 Da Fir'auna ya ji wannan magana, sai ya yi mamaki,
ya ruɗe saboda 'yancin harshensa da jin daɗin maganarsa.
27 Sai sarki Fir'auna ya ce masa, "Ya kai mutum!
Menene sunanka?' Sai ya ce, 'Bawanka Abikam ne, ni
kuma 'yar tururuwa daga cikin tururuwa na sarki
Sennakerib.
28 Sai Fir'auna ya ce masa, 'Ubangijinka ba wani wanda
ya fi ka daraja da ya aiko mini da 'yar tururuwa don in
amsa mini, in yi magana da ni?'
29 Sai Haiƙr ya ce masa, "Ya Ubangijina sarki! Ina
rokon Allah Madaukakin Sarki da in cika abin da ke
ranka, domin Allah Yana tare da masu rauni, kuma Ya
rikitar da masu karfi.
30 Sai Fir'auna ya umarta a yi wa Abikam masauki, a
kawo masa abinci, da nama, da abin sha, da dukan abin
da yake bukata.
31 Bayan kwana uku sai Fir'auna ya sa tufafin shunayya
da jajaye, ya zauna a kan karagarsa.
32 Sai Fir'auna ya aika a kawo wa Abiƙam, sa'ad da aka
kawo shi, ya yi masa sujada, ya sumbaci ƙasa a gabansa.
33 Sai sarki Fir'auna ya ce masa, "Ya Abikam, wa nake
kama? da manyan sarakunana, da wa suke kama?'

34 Sai Haikar ya ce masa, “Ya shugabana dangin dangi, ni kamar gunkin Bel ne, sarakunan mulkinka kuma suna kama da bayinsa.
35 Ya ce masa, 'Tafi, ka komo nan jibi.' Sai Haikar ya tafi kamar yadda sarki Fir'auna ya umarce shi.
36 Kashegari sai Haikar ya tafi gaban Fir'auna, ya yi sujada, ya tsaya a gaban sarki. Kuma Fir'auna yana saye da wata jajayen launi, kuma manyan mutane suna sanye da fararen kaya.
37 Sai Fir'auna ya ce masa, "Ya Abiƙãm, kamar wa nake? da manyan sarakunana, da wa suke kama?'
38 Kuma Abiƙam ya ce masa: "Yã Ubangijina! Kai kamar rana kake, barorinka kuma kamar katukanta suke. Fir'auna ya ce masa, 'Tafi gidanka, ka zo nan jibi.'
39 Sa'an nan Fir'auna ya umurci farfajiyar gidansa da su sa tufafi masu tsabta, Fir'auna kuwa yana ado kamar su, ya zauna a kan karagarsa, ya umarce su da su kawo Haikar. Shi kuwa ya shiga ya zauna a gabansa.
40 Sai Fir'auna ya ce masa, "Ya Abikam, wa nake kama? Su kuma manyana, da wa suke kama?'
41 Kuma Abiƙam ya ce masa: "Yã Ubangijina! Kai kamar wata kake, manyanka kuma kamar taurari da taurari suke. Fir'auna ya ce masa, 'Tafi, gobe ka zo nan.'
42 Sai Fir'auna ya umarci barorinsa su sa riguna masu launi iri-iri. Sai ya shiga ya yi masa sujada.
43 Kuma ya ce: "Ya Abiƙãm! da rundunana, da wa suke kama?' Kuma ya ce: ‚Ya Ubangijina! kai kamar watan Afrilu ne, rundunarka kuma kamar furanninta suke.
44 Da sarki ya ji haka, sai ya yi murna da farin ciki ƙwarai, ya ce, “Ya Abikam! Da farko ka kwatanta ni da gunki Bel, da kuma manyanna da barorinsa.
45 A karo na biyu ka kwatanta ni da rana, Ka kwatanta ni da manyana da hasken rana.
46 A karo na uku kuma ka kwatanta ni da wata, da manyan mutanena da taurari da taurari.
47 A karo na huɗu kuma ka kwatanta ni da watan Afrilu, Manyan mutanena da furanninsa. Amma yanzu, ya Abikam! Ka gaya mani, ubangijinka, sarki Sennakerib, wa yake kama? da manyansa, da wa suke kama?'
48 Sai Haikar ya ɗaga murya da ƙarfi ya ce, “Kada ni in faɗi maganar ubangijina sarki, kai kuwa ka zauna a kan kursiyinka. Amma ka tashi da ƙafafunka, in faɗa maka wane irin kamannin ubangijina sarki ne, da wanda manyansa suke.
49 Fir'auna ya ruɗe saboda 'yancin harshensa da ƙarfin halinsa na ba da amsa. Sai Fir'auna ya tashi daga kan karagarsa, ya tsaya a gaban Haikar, ya ce masa, “Ka faɗa mini yanzu, domin in gane ko wanene ubangijinka, sarki, da manyansa waɗanda suke kama da shi.
50 Kuma Haiƙr ya ce masa: "Ubangijina ne Allahn sammai, kuma manyansa, su ne walƙiya da tsawa, kuma idan ya ga dama iskõki suna buɗawa, kuma ruwan sama ya sauko."
51 Kuma ya umurci tsawa, sai ya yi haske, kuma ya yi ruwan sama, kuma ya kãmã rãnã, kuma bã ya ba da haskensa, da wata da taurãri, kuma bã su kewayawa.
52 Ya umarci hazo, ta yi ta buso, aka yi ruwan sama, ta tattake a watan Afrilu, ta lalatar da furanninta da gidajenta.
53 Kuma a lõkacin da Fir'auna ya ji wannan magana, ya rikiɗe ƙwarai, ya husata ƙwarai, ya ce masa: "Ya kai mutum! gaya mani gaskiya, kuma ka sanar da ni da gaske kai wanene.'
54 Kuma ya gaya masa gaskiya. 'Ni ne Haikar magatakarda, babba a cikin 'yan majalisar sarki Sennakerib, kuma ni ne ma'aikacinsa, kuma gwamnan mulkinsa, da shugabansa.'
55 Sai ya ce masa, ‘Ai, ka faɗi gaskiya a cikin maganar nan. Amma mun ji labarin Haikar, sarki Sennakerib ya kashe shi, duk da haka kana da rai da lafiya.
56 Sai Haikar ya ce masa, “Haka ne, amma godiya ta tabbata ga Allah, wanda ya san abin da yake ɓoye, gama ubangijina sarki ya umarta a kashe ni, ya kuwa gaskata maganar karuwai, amma Ubangiji ya cece ni. Ni, kuma albarka ne wanda ya dogara gare Shi.
57 Sai Fir'auna ya ce wa Haikar, “Tafi, gobe ka zo nan, ka faɗa mini wata magana wadda ban taɓa ji daga wurin manyana ba, ko ta mutanen mulkina da ƙasata ba.

BABI 6

Dabara ta yi nasara. Ahikar yana amsa kowace tambaya ta Fir'auna. Yaran kan gaggafa sune kololuwar ranar. Wit, wanda ba kasafai ake samunsa a cikin Nassosi na dā ba, an bayyana a ayoyi 34-45.
1 Sai Haikar ya tafi gidansa, ya rubuta wasiƙa yana cewa a cikinta kamar haka:
2 Daga Sennakerib Sarkin Assuriya. da Nineba zuwa ga Fir'auna Sarkin Masar.
3 'Aminci ya tabbata a gare ka, ya ɗan'uwana! kuma abin da muke sanar da kai da wannan shi ne, ɗan’uwa na da buqatar ɗan’uwansa, da sarakunan juna, kuma fatana a gare ka shi ne ka ba ni rancen zinariya talanti ɗari tara, domin in ci abinci. Wasu daga cikin sojoji, dõmin in ciyar da su a kansu. Kuma bayan ɗan lokaci kaɗan zan aika maka.
4 Sa'an nan ya naɗe wasiƙar, ya miƙa wa Fir'auna wasiƙar gobe.
5 Da ya ga haka, ya ruɗe ya ce masa, ‘Hakika, ban taɓa jin wani irin wannan harshe daga wurin kowa ba.
6 Sai Haikar ya ce masa, 'Hakika wannan bashi ne da kake bin ubangijina sarki.'
7 Sai Fir'auna ya karɓi wannan, ya ce, “Ya Haiƙkar, kamarka ne waɗanda suka yi wa sarakuna hidima.
8 Yabo ya tabbata ga Allah wanda ya cika ka cikin hikima, Ya ƙawata ka da falsafa da ilimi.
9 To, ya Haiƙr, akwai sauran abin da muke roƙo daga gare ka, domin ka gina katanga tsakanin sama da ƙasa.
10 Sa'an nan Haiƙr ya ce: "Ji shi ne a yi ɗã'a." Zan gina maka kagara bisa ga burinka da zabinka; Amma, ya Ubangiji na shirya mana lemu, da dutse, da yumɓu, da ma'aikata, ina da ƙwararrun magina waɗanda za su gina maka yadda kake so.'
11 Sarki kuwa ya shirya masa dukan abin da zai yi, suka tafi wani wuri mai faɗi. Sai Haikar da 'ya'yansa suka nufo wurin, ya dauki gaggafa da samarin tare da shi. Sai sarki da manyansa suka tafi, dukan birnin suka taru don su ga abin da Haikar zai yi.

12 Sai Haikar ya fitar da gaggafa daga cikin akwatunan, ya ɗaure samarin a bayansu, ya ɗaure igiyoyin a ƙafafun gaggafa, ya bar su su tafi sama. Kuma suka ɗora sama, har suka zauna a tsakanin sama da ƙasa.
13 Sai yaran suka yi ihu, suna cewa, 'Ku kawo tubali, ku kawo yumbu, mu gina masarautun sarki, gama muna nan ba aiki.
14 Jama'a kuwa suka yi mamaki, suka kuma ruɗe, suka yi al'ajabi. Sai sarki da manyansa suka yi mamaki.
15 Sai Haikar da fādawansa suka fara dukan ma'aikatan, suka yi wa sojojin sarki tsawa, suna cewa, "Ku kawo wa ƙwararrun ma'aikatan abin da suke so, kada ku hana su aikinsu.
16 Sarki ya ce masa, "Kai mahaukaci ne. Wanene zai iya kawo wani abu zuwa wannan nisa?'
17 Kuma Haiƙr ya ce masa: "Yã Ubangijina! ta yaya za mu gina katafaren gini a sararin sama? Kuma da ubangijina sarki yana nan, da ya gina kagara da yawa a rana ɗaya.'
18 Fir'auna ya ce masa, "Tafi, ya Haikar, ka huta, gama mun daina gina kagara, gobe ka zo wurina.
19 Sai Haikar ya tafi gidansa, washegari kuma ya bayyana a gaban Fir'auna. Sai Fir'auna ya ce: "Ya Haiƙr, menene labarin dokin ubangijinka?" Gama sa'ad da yake kusa da ƙasar Assuriya da Nineba, sai matanmu suka ji muryarsa, sukan zubar da 'ya'yansu.'
20 Da Haikar ya ji wannan magana, sai ya je ya ɗauki kyanwa, ya ɗaure ta, ya yi mata bulala mai ƙarfi har Masarawa suka ji, suka je suka faɗa wa sarki.
21 Sai Fir'auna ya aika a kawo wa Haikar, ya ce masa, 'Ya Haikar, don me kake yi wa irin bulala irin haka, kana bugun dabbar bebe?'
22 Sai Haikar ya ce masa, Ubangijina sarki! Lalle ne ta yi mini mugun abu, ta kuma cancanci wannan buguwa da bulala, gama ubangijina sarki Sennakerib ya ba ni zakara mai kyau, yana da murya mai ƙarfi, ya kuma san sa'o'in yini da dare.
23 Karen kuwa ya tashi da daren nan, ya yanke kansa ya tafi, saboda wannan aikin na yi mata wannan shashanci.'
24 Sai Fir'auna ya ce masa, "Ya Haikar, na ga dukan wannan kana tsufa, kana cikin mahaifanka, gama tsakanin Masar da Nineba akwai farji sittin da takwas, yaya kuma ta tafi a daren nan ta yanke. kan zakara ka dawo?'
25 Kuma Haiƙr ya ce masa: "Yã Ubangijina! Idan da akwai tazara tsakanin Masar da Nineba, ta yaya matanku za su ji sa'ad da dokin ubangijina sarki yake kusa da 'ya'yansu? Ta yaya kuma muryar doki za ta kai Masar?
26 Da Fir'auna ya ji haka, ya sani Haikar ya amsa tambayoyinsa.
27 Kuma Fir´auna ya ce: "Ya Haƙĩr!
28 Sai Haikar ya ce masa, "Ya shugabana sarki!
29 Sai Haikar ya koma bayan gida, ya huda ramuka a bakin tekun, ya dauki yashi guda a hannunsa, yashin teku, da rana ta fito, ya shiga cikin ramukan, sai ya baje. yashi a rana har sai ya zama kamar ana saƙa kamar igiya.
30 Sai Haikar ya ce, 'Ka umarci bayinka su ɗibi waɗannan igiyoyin, duk lokacin da ka ga dama, zan saƙa maka kamarsu.
31 Sai Fir'auna ya ce: "Ya Haƙãr!
32 Sai Haikar ya dube shi, ya sami wani dutse.
33 Kuma ya ce wa Fir´auna, "Yã Ubangijina! Ni baƙo ne, kuma ba ni da kayan aikin ɗinki.
34 Amma ina so ka umarci masu yin takalmanka masu aminci su sassare lamuni daga wannan dutsen, domin in dinka dutsen niƙa.
35 Sai Fir'auna da fādawansa suka yi dariya. Sai ya ce, 'Yabo ya tabbata ga Allah Maɗaukaki, wanda ya ba ka wannan hikima da ilimi.'
36 Da Fir'auna ya ga Haiƙr ya ci nasara a kansa, ya mayar masa da amsoshinsa, sai ya yi farin ciki, ya umarce su da su karɓe masa haraji na shekara uku, su kawo wa Haikar.
37 Ya tuɓe rigunansa, ya sa wa Haikar, da sojojinsa, da barorinsa, ya ba shi kuɗin tafiyarsa.
38 Ya ce masa, "Tafi lafiya, ya ƙarfin ubangijinsa, da girmankai na likitocinsa! Kuna da wani irinku daga cikin Sarakunan? Ka gai da ubangijinka, sarki Sennakerib, ka faɗa masa yadda muka aika masa da kyautai, gama sarakuna sun gamsu da kaɗan.'
39 Sai Haikar ya tashi, ya sumbaci hannuwan sarki Fir'auna, ya sumbaci ƙasa a gabansa, ya kuma yi masa fatan ƙarfi da ci gaba, da wadata a cikin taskarsa, ya ce masa, 'Ya ubangijina! Ina roƙonka, kada wani ɗan ƙasarmu ya zauna a Masar.'
40 Sai Fir'auna ya tashi, ya aiki masu shela su yi shela a kan titunan Masar, cewa kada kowa daga cikin mutanen Assuriya ko Nineba ya zauna a ƙasar Masar, amma su tafi tare da Haikar.
41 Sa'an nan Haikar ya tafi, ya bar wurin sarki Fir'auna, ya tafi neman ƙasar Assuriya da ta Nineba. kuma yana da wasu dukiya da dukiya mai yawa.
42 Da labari ya kai wa sarki Sennakerib cewa Haikar yana zuwa, sai ya fita ya tarye shi, ya yi murna da shi ƙwarai da gaske, ya rungume shi, ya sumbace shi, ya ce masa, "Maraba, ya ɗan'uwa! Ya dan uwana Haikar, karfin mulkina, da alfarmar daulata.
43 Ka roƙi abin da kake so a wurina, ko da rabin mulkina da na dukiyoyina kake so.
44 Sai Haikar ya ce masa, "Ya ubangijina sarki, ka rayu har abada! Ka nuna alheri, ya ubangijina sarki! ga Abu Samik a madadina, domin raina yana hannun Allah da nasa.
45 Sa'an nan sarki Sennakerib ya ce, "Ɗaukaka ta tabbata a gare ka, ya ƙaunataccena Haikar! Zan sa tashar Abu Samik ta zama mai takobi sama da dukan ƴan majalisana da na fi so.'
46 Sa'an nan sarki ya fara tambayarsa yadda ya yi da Fir'auna tun zuwansa na farko har ya dawo daga gabansa, da yadda ya amsa dukan tambayoyinsa, da yadda ya karɓi haraji daga wurinsa, da sauye-sauyen da aka yi masa. na tufafi da kyaututtuka.
47 Sai sarki Sennakerib ya yi murna da farin ciki ƙwarai, ya ce wa Haikar, "Ka ɗauki abin da kake so daga cikin wannan harajin, gama duk abin yana hannunka.
48 Sai Haikar ya ce, "Ka sa sarki ya rayu har abada! Ba abin da nake so sai dai lafiyar ubangijina sarki, da dorewar girmansa.
49 Ya Ubangijina! me zan iya yi da dukiya da makamantanta? Amma idan za ka yi mani alheri, ka ba

ni Nadan ɗan ’yar’uwata, domin in sāka masa da abin da ya yi mini, ka ba ni jininsa, ka ɗauke ni ba laifi ba.’
50 Sai sarki Sennakerib ya ce, 'Ka ɗauke shi, na ba ka shi.' Sai Haikar ya ɗauki Nadan ɗan ƙanwarsa, ya ɗaure hannuwansa da sarƙoƙi na ƙarfe, ya kai shi gidansa, ya ɗaure masa wata igiya mai nauyi a ƙafafu, ya ɗaure ta da wani kulli mai tsauri, bayan ya ɗaure shi haka ya jefa shi. Ya shiga wani ɗaki mai duhu, kusa da wurin hutawa, ya naɗa Nebuhal ya zama ma'aikaci a kansa, ya ba shi gurasa da ruwa kaɗan kowace rana.

BABI 7

Misalai na Ahikar a cikinsa ya kammala karatun yayansa. Simila masu ban mamaki. Ahikar ya kira yaron sunaye masu kyau. Anan ya kawo karshen labarin Ahikar.
1 Duk lokacin da Haikar ya shiga ko fita yakan tsauta wa Nadan ɗan ƙanwarsa, yana ce masa da hikima.
2 'Ya Nadan, yãna! Na yi maka duk wani abu mai kyau da kyau kuma ka saka mini da shi da mummuna da mummuna da kisa.
3 "Yã ɗãna! an ce a cikin karin magana: “Wanda bai ji da kunnensa ba, za su sa shi ya saurara da guntun wuyansa.
4 Nadan ya ce, ‘Don me kuke fushi da ni?
5 Sai Haikar ya ce masa, “Saboda na rene ka, na koya maka, na girmama ka, na girmama ka, na girmama ka, na kuma raya ka da mafi kyawun kiwo, na zaunar da kai a wurina, domin ka zama magajina. a duniya, kuma ka yi mani da kisa, kuma ka saka mini da halakata.
6 Amma Ubangiji ya sani an zalunce ni, Ya cece ni daga siyar da ka shirya mini, Gama Ubangiji yakan warkar da masu karaya, Yakan hana masu hassada da masu girmankai.
7 Ya yaro na! Kun kasance gare ni kamar kunama wadda idan ta bugi tagulla ta soke ta.
8 Ya yaro na! Kai kamar barewa ne wanda yake cin saiwar hauka, ita kuma ta kara ni yau da gobe kuma za su buya a cikin saiwoyina."
9 Ya yaro na! Kun kasance ga wanda ya ga abokinsa tsirara a lokacin sanyi; Ya dauko ruwan sanyi ya zuba masa.
10 Yã yãro! Kun kasance a gare ni kamar wanda ya ɗauki dutse, ya jefar da shi zuwa sama domin ya jefi Ubangijinsa da shi. Kuma dutsen bai buga ba, bai kai tsayi ba, amma ya zama sanadin laifi da zunubi.
11 Yã yãro! Da za ka girmama ni, ka kuma girmama ni, ka kuma kasa kunne ga maganata, da ka zama magajina, da kuma ka yi sarauta bisa mulkina.
12 Ya ɗana! Ka sani da cewa wutsiyar kare ko alade ya kai tsayin kamu goma ba zai kusanci darajar doki ba ko da kuwa kamar alharini ne.
13 Yã yãrona! Na yi tsammani kai ne ka zama magajina a lokacin mutuwara; Kai kuma saboda hassadarka da girmankai ka yi nufin ka kashe ni. Amma Ubangiji ya cece ni daga dabararka.
14 Ya ɗana! Kin zama mini kamar tarko da aka kafa a kan juji, sai ga gwara ta zo ta iske tarkon an kafa. Sai gwara ta ce wa tarkon, me kake yi a nan? Tarkon ya ce, "A nan ina addu'a ga Allah."
15 Ladan kuwa ya tambaye shi, “Mene ne guntun itacen da kuke riƙe?” Tarkon ya ce, "Wato itaciyar itacen oak wadda nake jingina kanta a lokacin sallah."
16 Lark ya ce: "Mene ne wannan abu a bakinka?" Tarkon ya ce: "Wato burodi ne da abinci wanda nake ɗauka don dukan mayunwata da matalauta waɗanda ke zuwa wurina."
17 Lark ya ce: "To, yanzu zan iya in zo in ci abinci, don ina jin yunwa?" Sai tarkon ya ce masa, "Zo gaba." Kuma lark ya matso don ya ci.
18 Amma tarkon ya kama, ya kama wuyansa.
19 Layin ya amsa ya ce wa tarkon, “Idan wannan shine abincinka don mayunwata, Allah ba zai karɓi sadaka da ayyukanka na alheri ba.
20 Kuma idan wancan ne azuminku da addu'arku, to, lalle ne Allah bã Ya karɓar azuminku daga gare ku, kuma bã Ya karɓar addu'arku, kuma Allah bã zai sãka muku da alhẽri ba."
21 Yã yãro! Kun kasance gare ni (a matsayin) zaki wanda ya yi abota da jaki, jaki kuwa ya yi ta tafiya a gaban zaki har wani lokaci; Sai watarana zaki ya hau kan jakin ya cinye shi.
22 Yã yãro! Kun kasance a gare ni kamar ƙora a cikin alkama, gama ba ta da wani amfani, amma tana lalatar da alkama, tana ci.
23 Yã yãro! Kun kasance kamar mutumin da ya shuka mudu goma na alkama, da lokacin girbi ya yi, sai ya tashi ya girbe, ya tattara, ya sussuka, ya yi ta fama da shi har ya kai goma. Sai ubangidanta ya ce da shi: "Ya kai maula!
24 Yã yãro! Kin zama mini kamar giyar da aka jefar a raga, ta kasa ceto kanta, amma ta yi kira ga ’yan baranda, don ta jefar da kanta a cikin ragar.
25 Ya ɗana! Kun kasance gare ni kamar kare mai sanyi, ya shiga gidan maginin tukwane don ya ji ɗumi.
26 Da ya ɗimi, ya fara yi musu haushi, suka kore shi, suka buge shi, don kada ya ci su.
27 Ya ɗana! Kin kasance a gareni kamar alade da ya shiga wanka mai zafi tare da ma'abota inganci, idan ya fito daga wanka mai zafi sai ya hangi wani kazamin rami sai ya gangaro yana ratsa cikinsa.
28 Ya ɗana! Kun kasance gare ni kamar akuyar da ta haɗu da 'yan'uwanta a kan hanyarsu ta zuwa wurin hadaya, amma ta kasa ceton kanta.
29 Yã yãro! Karen da ba a ciyar da shi daga farautarsa ya zama abincin ƙudaje.
30 Ya ɗana! Hannun da ba ya aiki da noma kuma (wanda) mai kwadayi da dabara za a yanke shi daga kafadarsa.
31 Ya ɗana! Idon da ba a ganin haske a cikinsa, hankaka za su tsince shi su fizge shi.
32 Yã yãro! Lalle ne, haƙĩƙa, ka kasance a gare ni, kamar wata itãciya suna yankan rẽshenta, kuma ta ce musu: "Lalle ne dã ba a hannunku wani abu daga gare ni ba, lalle ne kũ, dã ba za ku iya yanke ni ba."
33 Yã yãro! Kana kamar cat ne wanda suka ce masa: "Ka bar ɓarayi har mu sanya maka sarƙar zinari, kuma Mu ciyar da kai da suga da almond."

34 Kuma ta ce: "Ni ba zan manta da abin da ubana da uwata suka yi ba."
35 Ya ɗana! Kun kasance kamar macijin yana hawa a kan tsãro, a lõkacin da yake a tsakiyar kõgi, sai wani kerkeci ya gan su, ya ce: "Ku yi ɓarna a kan ɓarna, kuma wanda ya kasance mafi ɓarna daga gare su, to, ya shiryar da su."
36 Sai macijin ya ce wa kerkeci, "'Yan raguna, da awaki, da tumakin da ka ci dukan rayuwarka, za ka mayar da su wurin ubanninsu da iyayensu ko a'a?"
37 Kerkeci ya ce, A'a. Sai macijin ya ce masa, "Ina tsammanin a bayan kaina, kai ne mafi sharrin mu."
38 Yã yãro! Na ciyar da ku da abinci mai kyau, ba ku ciyar da ni da busasshiyar gurasa ba.
39 Yã yãro! Na ba ku ruwa mai sukari. ku sha, ku sha, kuma ba ku ba ni ruwan rijiyar in sha ba.
40 Yã yãro! Na koya maka, na rene ka, Ka tona mini mafaka, ka ɓoye ni.
41 Yã yãro! Na rene ku da kyakkyawar tarbiyya, Na horar da ku kamar doguwar itacen al'ul. Kuma ka karkatar da ni.
42 Yã yãro! Ina fata a gare ka ka gina mini kagara, domin in ɓoye daga maƙiyana a cikinsa, ka zama kamar wanda ake binnewa a cikin zurfin ƙasa; Amma Ubangiji ya ji tausayina, ya cece ni daga dabararka.
43 Yã yãro! Ina yi maka fatan alheri, kuma ka saka mini da mugunta da ƙiyayya, yanzu da zan yi kasala in yage idanunka, in yi maka abinci ga karnuka, in yanke harshenka, in cire kanka da takobi. kuma Ya saka maka da munanan ayyukanka.
44 Kuma a lõkacin da Nadan ya ji wannan magana daga baffansa Haiƙãr, ya ce: "Ya bĩna! Ka yi mani gwargwadon saninka, kuma Ka gafarta mini zunubaina, don wane ne wanda ya yi zunubi kamar ni, ko kuwa wane ne mai gafartawa kamarka?
45 Ka karɓe ni, ya kawuna! Yanzu zan yi hidima a gidanka, in arke dawakanka, in shafe takin shanunka, in yi kiwon tumakinka, gama ni mugu ne, kai kuma mai adalci ne, ni mai laifi ne kai kuma mai gafartawa.
46 Kuma Haiƙr ya ce masa: "Yã yãrona! Kana kamar itacen da ba ta da 'ya'ya a gefen ruwa, sai ubangijinta ya gagara yanke ta, sai ya ce masa, "Ka ɗauke ni zuwa wani wuri dabam, kuma idan ban yi 'ya'ya ba, ka sare ni."
47 Sai ubangidanta ya ce mata, "Ke a wajen ruwa, ba ki yi 'ya'ya ba, yaya za ki ba da 'ya'ya sa'ad da kuke a wani wuri dabam?"
48 Yã yãro! tsufan mikiya yafi samarin hankaka.
49 Yã yãro! Suka ce wa kerkeci, "Ka nisance tumaki don kada ƙurarsu ta cutar da kai." Sai kerkeci ya ce, "Gidan nonon tumaki yana da kyau ga idanuwana.
50 Yã yãro! sai suka sa 'yar 'yan'uwa ya tafi makaranta don ya koyi karatu, sai suka ce masa, "Ka ce A, B". Ya ce, "Rago da akuya a cikin kararrawa."
51 Yã yãro! sai suka ajiye jakin akan teburin sai ya fadi, ya fara birgima a cikin kura, sai daya ya ce, "Bari ya mirgina kansa, domin dabi'arsa ce, ba zai canza ba.
52 Yã yãro! An tabbatar da maganar da ke gudana: "Idan ka haifi yaro, to, ka kira shi danka, kuma idan ka rene yaro, to, ka kira shi bawanka."
53 Yã yãro! Wanda ya aikata alheri, zai gamu da alheri. Wanda ya aikata mugunta kuwa zai gamu da mugunta, gama Ubangiji yana sāka wa mutum gwargwadon aikinsa.
54 Yã yãro! Me zan ce maka fiye da waɗannan zantuka? Domin Ubangiji ya san abin da yake ɓoye, kuma yana sane da asirai da gaibu.
55 Zai sāka maka, ya yi hukunci a tsakanina da kai, ya sāka maka gwargwadon hamadarka.
56 Da Nadan ya ji wannan magana daga bakin baffansa Haikar, sai ya kumbura nan da nan ya zama kamar busasshiyar mafitsara.
57 Sai gaɓoɓinsa suka kumbura, ƙafafunsa da ƙafafunsa da gefensa, ya tsage, cikinsa ya tsage, hanjinsa suka watse, ya halaka ya mutu.
58 Ƙarshensa kuwa shi ne halaka, ya shiga wuta. Domin wanda ya haƙa wa ɗan'uwansa rami zai fāɗi a ciki. Kuma wanda ya shirya tarko, za a kama shi.
59 Wannan shi ne abin da ya faru da kuma (abin da) muka same shi a cikin lãbãrin Haiƙãr, kuma gõdiya ta tabbata ga Allah har abada. Amin, da salama.
60 An gama wannan tarihin da taimakon Allah, Ya ɗaukaka! Amin, Amin, Amin.